

Reguła o. Fernandez (23.IV.1964 - 20.XII.1968)

Analecta Sacri Ordinis Prædicatorum, Anno fasc. II

Aprilis – Julius 1964 ppag. 486 – 500

Tłumaczył O. Ld. Zm.

O nowej regule Trzeciego Zakonu Świeckiego Świętego Dominika.

List Najprzewielebniejszego Ojca Generala zatwierdzający i wprowadzający w życie nową Regułę.

Umiłowanym w Synu Bożym naszym Braciom i Siostram Trzeciego Zakonu Świeckiego Braci Kaznodziejów, czyli Zakonu od Pokuty

Ś w i ę t e g o D o m i n i k a

My

Br. Anicent Fernandez

Profesor Świętej Teologii

I całego Zakonu Braci Kaznodziejów

pokorny Generał i Sługa

przesyłamy

pozdrowienia i życzenia rozwoju w duchu Św. Ojca Dominika.

Wykonując polecenie Kapituły Generalnej w Kalarodze /1958 r. Nr 254/ i w Bolonii /1961 r. Nr 272/ tudzież zarządzenie Kapituły Generalnej w Tuluzie /1962 r. Nr 230/ przedstawiamy wam ojcowskim sercem nową Regułę Trzeciego Zakonu od Pokuty Św. Dominika, ułożoną przez specjalnie przez nas wyznaczoną komisję.

Wszystkim wam ogłaszamy tekst nowej Reguły już przedtem przyjętej /1961 r./ znaczną większością przez Promotorów różnych krajów i języków, zatwierdzony przez Kapitułę Generalną w Tuluzie /1961 r. Nr 35/; obecnie zaś stwierdzam, jak to wynika z załączonego dokumentu, że niniejsza reguła jest potwierdzona przez nas i naszą Radę, a zatwierdzona na trzy lata przez Stolicę Świętą.

Oczywiście, że Reguła, którą wam podajemy, jedna jest tylko dla całego naszego Trzeciego Zakonu i dalej niech będzie zachowywana szczerze, pilnie, pobożnie i wiernie. Niemniej jednak, jak nakazała Kapituła Generalna odbyta w Bolonii w 1961 r.: „Oprócz Reguły wydanej dla całego Zakonu, każdy Promotor Prowincjalny dla swojej Prowincji lub Promotorzy Prowincjalni różnych krajów tego samego języka niech układają tak zwane Dyrekoria, które w języku ojczystym będą wyjaśniać i dostosowywać ją odpowiednimi przepisami do szczególnych okoliczności osób i miejsca /nr 273/.

Wszystkim wiadomo, że Kościół przeprowadza pewne zmiany i innowacje szczególnie z okazji Powszechnego Soboru II Watykańskiego, które i naszego Trzeciego Zakonu częściowo bez wątpienia dotyczą. Dlatego, idąc za myślą Kościoła i przystosowując się stopniowo do nowych form życia, trzeba nam poddać wyżej wymienioną regułę przy wspólnej pracy trzyletniej próbie dla stwierdzenia czy i jakie zmiany, nowości i uzupełnienia powinny nastąpić w ostatecznej jej redakcji.

Niniejszym, więc potwierdzając obecną nową Regułę Trzeciego zakonu od Pokuty Świętego Dominika za pośrednictwem listu i powagą naszego urzędu pozwalamy ją wydrukować i jej stosowanie wszystkim nakazujemy.

Dan w Rzymie u Św. Sabiny, dnia 30 maja roku Zbawienia 1964.

/-/ Br. Anicent Fernandez O.P.

Generał

M.+P.

Reg. Gen, 73/64/C

Br. Sadok M. Maćkowiak O.P.

Socjusz i Promotor Gen. T.Z.

Dekret Świętej Kongregacji Zakonników zatwierdzający nowy tekst Reguły na trzechlecie.

Prot. No. 12235/63

Skoro Najprzewielebniejszy Ojciec General Zakonu Braci Kaznodziejów, po przestudiowaniu w łonie całego Zakonu nowy tekst Reguły Trzeciego Zakonu Świeckiego Braci Kaznodziejów czyli Zakonu od Pokuty Świętego Dominika przedstawił Stolicy Świętej do zatwierdzenia na trzy lata na próbę – Święta Kongregacja so spraw Stowarzyszeń Zakonnych rozważywszy wszystko pilnie, po dojrzałym przemyśleniu na specjalnej Komisji, nowy tekst, jaki w niniejszym egzemplarzu się znajduje, a którego autograf przechowuje się w Archiwum tej Świętej Dykasterii, zatwierdza według prośby NA TRZY LATA z zachowaniem wszystkich przepisów świętych kanonów.

Dan w Rzymie, dnia 23 kwietnia 1964.

+ Paulus Philippe O.P.
sekretarz

M+P
J.B. Vendeli, Subst.

Analecta Sacri Ordinis Fratrum Praedicatorum Anno 72 Fasc. II Aprilia – Julis 1964 pp. 486 – 500.

I. Zasady ogólne

Rozdział Pierwszy

O istocie, celu i ustroju Trzeciego Zakonu.

1. Trzeci Zakon Świeci Braci Kaznodziejów, czyli Zakon Pokutniczy Świętego Dominika, część Zakonu Braci Kaznodziejów należąca do jego całości, niegdyś Rycerstwo Jezusa Chrystusa, jest stowarzyszeniem wiernych żyjących w świecie. Uczestniczą ono w życiu zakonnym i apostołskim Zakonu według Reguły zatwierdzonej przez Stolicę Apostolską i pod kierownictwem samego Zakonu dążą do doskonałości chrześcijańskiej według jego duchowości.
2. Głównym celem Trzeciego Zakonu jest uświęcenie jego członków, czyli dążenie ich do doskonałego życia chrześcijańskiego; szczególnym zaś celem jest zbawienie bliźnich przez stosowanie właściwych mu swych środków, odpowiednich do stanu wiernych żyjących w świecie. Tercjarz, zatem powinien żyć świecie jak prawdziwy syn, św. Dominika.
3. Środki do osiągnięcia tego podwójnego celu, oprócz przykazań Bożych i obowiązków własnego stanu, są następujące:
 - Zachowanie niniejszej Reguły;
 - Modlitwa nieustanna i w miarę możliwości liturgiczna
 - Praktyka pokuty
 - Studiowanie prawd świętych
 - Apostolstwo prawdy na rzecz wiary i kościoła w duchu Zakonu Braci Kaznodziejów oraz dzieła miłosierdzia według możliwości własnego stanu.
4. Zaleca się bardzo praktykę niektórych Tercjarzy, którzy składając trzy śluby prywatne i żyjąc w świecie chcą urzeczywistniać rady ewangeliczne.
5. Trzeci Zakon dzieli się na poszczególne zespoły Tercjarzy, które nazywają się sodalicjami, fraterniami lub kapitułami; nie można ich jednak zakładać ważnie bez zgody Ordynariusza miejscowego. Poszczególne fraternie posiadają charakter zbiorowej osoby moralnej, skoro tylko zostaną zatwierdzone formalnym dekretem właściwego Przełożonego.
6. Poszczególne Fraternie w miarę możliwości dzielą się na sekcje np.: studentów, małżonków, robotników. Nawet same Fraternie w ten sam sposób mogą być założone.
7. Wskazane są Fraternie kapłanów diecezjalnych, którzy pod kierunkiem któregoś Ojca z Zakonu będą starali się prowadzić doskonalsze życie apostołskie.
8. Przełożonymi Trzeciego Zakonu są: Generał i Promotor Generalny w całym Zakonie; Prowincjał i Promotor Prowincjalny we własnej Prowincji; Dyrektor miejscowy w swojej Fraterni. Wszyscy oprócz miejscowego Dyrektora są wyższym przełożonymi.

Rozdział Drugi

O obowiązkach Tercjarzy w ogólności.

9. Przez profesję Tercjarz zobowiązuje się do cnotliwego życia zgodnie z przepisami świętej Reguły. Wszystko zaś, co tu jest zalecane w równej mierze odnosi się tak do mężczyzn jak i do kobiet, należących do Trzeciego Zakonu, z zachowaniem tego, co dla różnicy płci zachować należy.
10. Przepisy Reguły niniejszej, za wyjątkiem przykazań Bożych i kościelnych, nie obowiązują Braci i Sióstr pod grzechem wobec Boga, lecz tylko pod karą, która będzie wymierzona przez Przełożonych stosownie do artykułu dwunastego.
11. Generał lub Promotor Generalny mają pełną władzę zwalniania od wszelkich przepisów niniejszej Reguły. Poza tym Prowincjał i Promotor Prowincjalny w granicach swojej Prowincji, a także Dyrektor, lub jego delegat w swojej Fraterni mogą zwalniać od przepisów Reguły dla słusznej przyczyny w poszczególnych wypadkach.
12. Jeśli kto popełni znaczniejsze przewinienie i upomniany przez Dyrektora nie poprawi się, winien być ukarany surowiej, lub lżej pokutą, stosownie do okoliczności wymogów przewinienia.

13. Z zachowaniem praw Ordynariusza miejscowego z kan. 696 par. 3 tylko Generał albo Prowincjał lub ich zastępcy mogą wydalać z Trzeciego Zakonu po profesji wieczystej za ciężkie przewinienia, przez nich osądzone, a w wypadku wielkiego zgorszenia nawet bez uprzedniego upomnienia.

II. O przyjęciu do Zakonu, obłóczynach i profesji

Rozdział Trzeci

O przyjęciu do Trzeciego Zakonu.

14. Do Trzeciego Zakonu może być przyjęty tylko ten, co, do którego po uprzednim wnikliwym badaniu i odpowiedniej próbie, według roztropnego sądu Dyrektora stwierdzono, że odpowiada następującym warunkom:

- jest katolikiem i żyje cnotliwie
- pragnie doskonałości chrześcijańskiej i do podjęcia wyżej wskazanych środków jest zdolny i dobrze przygotowany;
- miłuje prawdę i jest żarliwym wyznawcą wiary katolickiej
- szczególnie jest przywiązany do Kościoła i Papieża oraz synowsko oddany Zakonowi Braci Kaznodziejów;
- budzi nadzieję, że wytrwa w dobrym postanowieniu.

15. W sposób powyższy (a.14) mogą być przyjęci do Trzeciego naszego Zakonu wszyscy wierni dobrze przygotowani i pouczeni (z wyjątkiem osób należących już do innego Trzeciego Zakonu, chyba, że specjalny Indult Apostolski i sam Zakon im na to zezwoli), po ukończeniu 18 lat, lub dla słusznego powodu i za zgodą przełożonych Trzeciego Zakonu, przynajmniej po ukończeniu lat siedemnastu.

16. Do Trzeciego Zakonu ważnie przyjmują:

- Generał i Promotor Generalny wszędzie,
- Prowincjał i Promotor Prowincjalny na mocy swego urzędu w granicach swej Prowincji,
- Dyrektor miejscowy do swej Fraterni,
- każdy kapłan prawnie delegowany przez wyżej wspomnianych Przełożonych w granicach właściwych ich jurysdykcji. Nie może jednak korzystać z udzielonej mu władzy przyjmowania do Fraterni bez zgody Dyrektora tejże Fraterni.

Delegacja Generała ważna jest do końca życia; delegacja innych przełożonych wymaga potwierdzenia następcy; Dyrektor miejscowy delegować może tylko w poszczególnych przypadkach.

17. Do ważnego przyjęcia do jakiejś Fraterni Trzeciego Zakonu, oprócz przychylniej decyzji Dyrektora, potrzebna jest zgoda większości Rady samej Fraterni.

Rozdział Czwarty

O ubiorze Trzeciego Zakonu i jego duchowych dobrodziejstwach.

18. Tercjarze zamiast habitu zakonnego noszą pod ubraniem świeckim jako strój Zakonu zwykły mały szkaplerz białego koloru z jakiegokolwiek zwykłego materiału.

19. Z chwilą otrzymania szkaplerza Tercjarze uczestniczą już za życia we wszystkich dobrach duchowych, a po śmierci korzystają ze wszystkich modlitw i Mszy s. za zmarłych, które odprawia się w całym Zakonie.

20. Każdy nowy szkaplerz musi być poświęcony. Poświęcać szkaplerz mogą oprócz tych, którzy mają władzę przyjmowania do Zakonu, wszyscy kapłani naszego Zakonu; w miejscowościach zaś, w których nie ma ani Braci Zakonu ani Dyrektora jakiegokolwiek Fraterni, także każdy kapłan zatwierdzony do słuchania spowiedzi.

21. Tercjarze mogą nosić podczas świątach czynności publicznych, tam gdzie istnieje taki zwyczaj, habit pierwszego lub drugiego Zakonu. Jednakże bez szkaplerza i za jednorazową zgodą Ordynariusza miejscowego.

Nie jest wymagane zezwolenie na noszenie habitu we własnych kaplicach i podczas czynności prywatnych samej Fraterni. Poza tymi czynnościami prywatnymi lub publicznymi noszenie habitu jest zakazane, chyba za specjalnym zezwoleniem Generała i Ordynariusza miejscowego. Po śmierci zaś wszyscy mają prawo być ubrani w pełny habit Zakonu.

22. Wszyscy Tercjarze mogą nosić publicznie jakieś własne odznaki według zwyczaju miejscowego. Jeżeli ze swoimi odznakami występują zbiorowo, obowiązani są iść z własnym krzyżem – sztandarem.

23. Dyrektor miejscowy może zwolnić od noszenia szkaplerza albo zamienić na medalik św. Dominika, jednak rzadko i dla poważnej przyczyny. Dla całej natomiast Fraterni takiego zwolnienia lub zezwolenia na zamianę udzielić mogą tylko Przełożeni Wyżsi.

Ubrania zaś świeckie powinny być odpowiednie do wieku i stanu, jednak mają się odznaczać skromnością chrześcijańską.

Rozdział Piąty

O postulacie, obłóczynach i nowicjacie.

24. Nim ktoś zostanie dopuszczony do obłóczyn, musi odbyć wstępną próbę przynajmniej przez trzy miesiące, chyba, że zostanie od niej zwolniony dla słusznej przyczyny przez tego, kto ma prawo przyjmowania do Trzeciego Zakonu. Po czym ten, kto jest prawnie upoważniony, przyjmuje postulanta przy ołtarzu w Kościele lub w inny odpowiednim miejscu według rytuału Trzeciego Zakonu w obecności przynajmniej kilku osób z Fraterni.

25. Do ważnych obłóczyn w jakiejś Fraterni wymagana jest zgoda większości Rady tejże Fraterni.

26. Po obłóczynach, nim nowicjusze będą dopuszczeni do profesji, przez jeden rok próby mają pozostawać pod kierunkiem Mistrza Nowicjatu, uczyć się Reguły, żeby poznali swe obowiązki i przejęli się duchem Św. N.O. Dominika.

27. Po skończonym roku próby lub nawet wcześniej, jeżeli szczególne okoliczności osobiste będą tego wymagały, za zgodą większości Rady Fraterni, która jest wymagana do ważności Dyrektor może dopuścić nowicjusza do profesji czasowej, czyli na trzy lata.

Rozdział Szósty

O Tercjarszach prywatnie przyjętych.

28. Gdy zachodzi wystarczający powód, można przyjąć kogoś prywatnie do Trzeciego Zakonu bez należenia do Fraterni. Wolno to uczynić wyjątkowo i w wypadkach szczególnych.

29. Postulant prywatny może być przyjęty bez świadków. Jego przyjęcie musi być jednak wpisane do rejestrów Tercjarzy: miejscowego i prowincjalnego.

30. Zgodnie z brzmieniem powyższego numeru 28 Tercjarsz prywatny może być przyjęty bez postulatu według roztropnego zdania tego, kto ma prawną władzę przyjmowania. Może też być przyjęty do profesji czasowej bez odbycia nowicjatu w całości, a także do profesji wieczystej bez odbycia trzech lat profesji czasowej.

31. Jeżeli jednak po upływie dwóch lat od obłóczyn Tercjarsz prywatny nie złoży profesji lub nie będzie do niej dopuszczony, przez sam fakt upływu terminu przestaje być członkiem Trzeciego Zakonu.

32. Jeżeli Tercjarsz prywatny pragnie wstąpić do jakiejś Fraterni, wymagana jest najpierw zgoda większości Rady tej Fraterni. Następnie czy jest po profesji czy też nie ma być przez kilka miesięcy według roztropnego sądu Dyrektora poddany próbie, nim zostanie za zgodą Rady przyjęty ostatecznie do Fraterni.

Rozdział Siódmy

O Świętej Profesji w Trzecim Zakonie.

33. Profesja jest formalne przyrzeczenie, jednak bez ślubu, zobowiązujące do życia według Reguły

Trzeciego Zakonu Braci Kaznodziejów

34. Profes o profesji czasowej, po skończonym trzechleciu, może być dopuszczony do profesji wieczystej bez dalszej zwłoki za zgodą większości Rady Fraternalnej koniecznej do ważności.

35. Formuła profesji jest następująca:

„Ku czci Boga Wszechmogącego – Ojca, Syna i ducha Świętego, Najświętszej Marii Dziewicy i naszego Ojca Świętego Dominika ja N.N. wobec was Ojcie Dyrektorze i Bracie Przeorze (i Siostry Przeoryszo) tutejszej Fraternalnej Trzeciego Zakonu od Pokuty Świętego Dominika w, zastępujących Najprzewielebniejszego Ojca Generała Zakonu, oświadczam publicznie i przyrzekam, że chcę odtąd żyć według Reguły i zwyczaju Braci i Sióstr tegoż Zakonu od Pokuty Świętego Dominika przez trzy lata (albo: aż do śmierci)”

36. Każda Fraternalnia powinna mieć księgę własnych członków, do której wpisuje się imiona i nazwiska przyjętych oraz daty obłóczyn i profesji.

37. Bracia i Siostry Trzeciego Zakonu, skoro zostają profesami, są zobowiązani do wytrwania w tym Zakonie i bez słusznej przyczyny nie mogą przejść do innego Trzeciego Zakonu.

III O środkach Uświęcenia i o Apostolstwie

Rozdział Ósmy

O zachowaniu niniejszej Reguły.

38. Postanowienia Reguły niniejszej, jakkolwiek nie obowiązują pod grzechem wobec Boga, są jednak dla Tercjarzy właściwym środkiem doskonałości, dlatego pamiętając o obietnicy swej profesji niech wszyscy Bracia i Siostry wypełniają je przez całe życie przy pomocy łaski Jezusa Chrystusa, by stali się prawdziwymi w Panu synami Świętego Dominika

Rozdział Dziewiąty

O odmawianiu Oficjum.

39. Tercjarze odmawiają codziennie albo całe Oficjum Zakonu – brewiarz Kapłański (może być w redakcji skróconej w języku ojczystym w przekładzie zatwierdzonym), albo jedno z małych Oficjów w Zakonie zatwierdzonych, albo Oficjum Maryjne według rytu Zakonu, albo cały Różaniec. Dla słusznej przeszkody mogą odmówić tylko jego jedną trzecią część.

40. Duchowni o wyższych święceniach zadośćuczynią temu obowiązkowi odmawiając swoje oficjum kapłańskie, ale dodając do niego raz na dzień responsorium „O spem miram” z wierszem i oracją ku czci Św. O. Dominika.

41. Kapłani Tercjarze za pozwoleniem Najprzewielebniejszego O. Generała mogą posługiwać się brewiarzem i mszałem Zakonu.

Rozdział Dziesiąty

O przyjmowaniu sakramentów świętych i innych ćwiczeniach pobożnych.

42. Tercjarze żyją gorliwym życiem sakramentalnym i według sił swoich starają się brać czynny udział we Mszy św. Często, o ile możliwości codziennie, przystępują do Komunii Świętej i przynajmniej raz na miesiąc oczyszczają swe sumienie w Sakramencie Pokuty.

43. Codziennie przynajmniej kwadrans poświęcają modlitwie wewnętrznej (medytacji) i chętnie oddają się innym ćwiczeniom pobożnym zgodnie z duchem naszego Zakonu.

44. Niech również żywią szczególne nabożeństwo i miłość dla najwierniejszej Matki całego Zakonu, Dziewicy Maryi, zwłaszcza jako Królowej Różańca Świętego, tudzież dla Jej Oblubieńca Świętego Józefa, Św. Patriarchy Dominika, Dziewicy Sjeneńskiej Katarzyny, Patronki Trzeciego zakonu, jak również wszystkich świętych i błogosławionych Zakonu.

45. Poleca się bardzo poszczególnym Fraternalniom roczne przynajmniej trzydniowe rekolekcje albo też częściej w roku całodzienne dni skupienia od rana do wieczora.

Rozdział Jedenasty
O praktyce pokuty.

46. Oprócz nakazanych przez Kościół postów i wstrzeźliwości zaleca się Tercjarzom, o ile nie mają przeszkody, post w wigilię MB Różańcowej, św. Ojca Dominika i św. Katarzyny Sienneńskiej. Nadto godne pochwały byłoby zachowanie postu w piątki całego roku i ćwiczenie się w innych praktykach pokutnych za zgodą jednak Dyrektora lub spowiednika.

Rozdział Dwunasty
O studiowaniu Prawdy Świętej.

47. Według ducha Zakonu Braci Kaznodziejów Tercjarze stosownie do swoich możliwości i zdolności, niech pilnie i szczerze studiują Prawdy Święte według nauki Doktora Anielskiego, dla pełniejszej kontemplacji i dla wykonywania właściwego sobie apostołstwa prawdy. Szczególnie niech się starają poznać naukę społeczną Kościoła.

Rozdział Trzynasty
O uświęceniu życia świeckiego.

48. Tercjarze niech będą świadomi tego, że są powołani do doskonalszego życia chrześcijańskiego w warunkach życia świeckiego i dzieła odnowienia świata. Dlatego niech doskonale wypełniają swoje obowiązki zawodowe świeckie, strzegąc się jednak ducha tego świata.

Rozdział Czternasty
O dziełach apostołstwa i miłosierdzia.

49. Idąc śladami Apostolskiego Ojca Dominika i Serafickiej Dziewicy Katarzyny wszyscy Tercjarze niech usilnie starają się żyć godnie dla chwały Bożej i poświęcać zbawieniu bliźnich. Pomni na tradycję naszych przodków niech czynem i słowem służą prawdzie wiary katolickiej, w szczególności walcząc w szeregach akcji katolickiej, odznaczając się wszelką wiedzą i gorliwością według ducha Zakonu, któremu również w racji apostołskiej niech chętnie służą pomocą zwłaszcza wśród niewierzących na Misjach według możliwości i czasu.

50. Tercjarze niech z wielkim szacunkiem i czcią służą pomocą Biskupowi i diecezji zwłaszcza zespołowo. Również niech pomagają chętnie proboszczowi w dziełach pobożnych oraz nauczaniu i wychowaniu chłopców i dziewcząt.

51. Stosownie do warunków czasu i potrzeb miejscowych oraz według swoich możliwości niech przykładają się pod kierownictwem przełożonych do dzieł miłości i miłosierdzia bądź pojedynczo bądź zespołowo.

52. Kto zaś nie może wykonywać zewnętrznych dzieł apostołstwa, niech raczej naśladuje życie ukryte naszych mniszek, składając swe ofiary na rzecz dzieła apostołskiego Zakonu

IV O zarządzie i Życiu Braterskim

Rozdział Piętnasty
O przełożonych Trzeciego Zakonu.

53. Trzeci Zakon podlega zarządowi duchowemu przełożonych Zakonu Braci Kaznodziejów przede wszystkim Generałowi, od którego zależą tak poszczególni bracia, jak i Fratynie, jako też wszyscy Promotorzy i Dyrektorzy w tym, co dotyczy ich sposobu życia według reguły. Święta Kongregacja Zakonów, w imieniu Papieża posiada również władzę dyscyplinarną nad Trzecim Zakonem.

54. Oprócz Generała, zwierzchnikami Trzeciego Zakonu są z urzędu:

- Promotor Generalny, który zastępuje Generała w całym Zakonie
- Prowincjał i Promotor Prowincjalny, który zastępuje Prowincjała w granicach Prowincji
- Dyrektor miejscowy w swojej Fraterni

55. Generał, Promotor Generalny, Prowincjał i Promotor Prowincjalny, jako przełożeni wyżsi mają prawo wizytowania podległych sobie poszczególnych Fraterni sami lub przez innych, co roku a nawet częściej, jeśli zajdzie potrzeba. Te zarządzenia, które stosownie do potrzeby podejmą w Panu, przez wszystkich i każdego niech wdzięcznym i pokornym sercem będą przyjmowane.

56. Promotora Generalnego ustanawia Generał, Promotora Prowincjalnego Kapituła Prowincjalna lub Prowincjał ze swoją Radą. Urząd jego trwa wyłącznie aż do najbliższej kapituły Prowincjalnej chyba, że wspomniane władze zarządzają inaczej.

57. Obowiązkiem Promotora Prowincjalnego jest dbać o poziom i rozwój Trzeciego Zakonu w całej Prowincji, o czym raz do roku, powinien on zdawać sprawę Promotorowi Generalnemu i Prowincjałowi.

58. Tercjarze, którzy nie należą do żadnej Fraterni, mają na swoich Przełożonych w Trzecim Zakonie Generała i Promotora Generalnego lub Prowincjała i Promotora Prowincjalnego w granicach Prowincji. Inni, należący do jakiejś Fraterni, podlegają prawnie także Dyrektorowi i innym Przełożonym tejże Fraterni.

Rozdział Szesnasty

O Radzie i Sekretariacie Prowincjalnym Trzeciego Zakonu.

59. Każda Prowincja ma Radę Tercjarską pod przewodnictwem Promotora Prowincjalnego. Promotor Prowincjalny wybiera dwie trzecie Rady spośród list, nadesłanych przez Rady wszystkich Fraterni Prowincji; pozostała jedna trzecia mianuje Prowincjała.

60. Obowiązkiem tej Rady jest troszczyć się o organizowanie Fraternie, opiekować się nimi, krzewić apostołstwo i kierować tą wspólną działalnością Fraterni, szukać odpowiednich środków dla pobudzania wzrostu i żywotności Trzeciego Zakonu w Prowincji.

61. Prowincjał ze swoją Radą ustanawia zawsze Sekretarza, który by się stale oddawał sprawom Trzeciego Zakonu.

Rozdział Siedemnasty

O Dyrektorze Fraterni.

62. Dyrektorem Fraterni ma być kapłan diecezjalny lub zakonny, szczerze oddany naszemu Zakonowi i jego tradycji, tudzież bardzo troskliwy o rozwój dobra powierzonej mu rodziny Św. Dominika tak dalece, by trzeci Zakon stanowił w Kościele naprawdę wybrane Rycerstwo Chrystusowe.

63. Obowiązkiem Dyrektora jest przewodniczyć Radzie Fraterni, ją zwoływać, głosić Tercjarzom w odpowiedni sposób słowo Boże, przyjmować nowych członków do swej Fraterni, poprawić, upominać, dyspensować, udzielać absencji stosownie do przepisów niniejszej Reguły i wypełniać to wszystko, co z tytułu jego urzędu dotyczy duchowego kształtowania i kierownictwa całą działalnością członków piastujących urzędy we Fraterni.

64. Na zebraniach okresowych Dyrektor czyta i tłumaczy członkom Fraterni Regułę, udziela informacji o różnych czynnościach, karci zaniedbania i zachęca do poprawy jak to według Boga i reguły uzna za pożyteczne. O stanie swej Fraterni, co roku składa sprawozdanie Promotorowi Prowincjalnemu.

65. Ustanowienie Dyrektora każdej Fraterni w kościołach naszego Zakonu należy wyłącznie do Generała lub Promotora Generalnego, albo do Prowincjała, po wysłuchaniu zdania Promotora Prowincjalnego i Przełożonego miejscowego. Natomiast w innych kościołach wymagana jest także uprzednia zgoda Ordynariusza miejscowego.

66. Urząd Dyrektora trwa trzy lata, po upływie, których pełni obowiązki zastępczo do czasu ustanowienia nowego Dyrektora. Ten sam Dyrektor może być ponownie ustanowiony.

Rozdział Osiemnasty

O Radzie i urzędach Fraternali oraz o ich wyborach.

67. Każda Fraternia powinna mieć swoją Radę, której liczba członków nie może przekraczać dwunastu. Należą do niej Przeor, Podprzeor i Mistrz Nowicjuszy oraz stosownie do potrzeby inni urzędnicy.

68. Przy założeniu Fraternali ustanawia się Radę i urzędy. Jeżeli przed upływem trzechlecia z jakichkolwiek powodów Rada się rozwiąże, Promotor Prowincjalny po zasięgnięciu zdania Dyrektora miejscowego na nowo ją ustanawia.

69. Urzędnicy i radni pełnią swe obowiązki przez trzy lata, po upływie których mogą być wybrani ponownie.

70. Na ostatnim zebraniu Fraternali przed upływem trzechlecia wszyscy członkowie Fraternali o profesji wieczystej pod przewodnictwem Dyrektora wybierają nową Radę spośród siebie przez głosowanie tajne na kartkach, dopóki się nie osiągnie większości bezwzględnej, aż do trzeciego głosowania. W następnym głosowaniu wystarczy względna większość głosów do wyboru członków Rady. Potem nowo obrani Radni na wniosek Dyrektora wybierają w głosowaniu tajnym urzędników Fraternali.

71. Jeżeli w czasie trzechlecia ktoś z jakiegokolwiek powodu ustąpi z Rady lub urzędu, Dyrektor z pozostałymi radnymi na najbliższym zebraniu Rady ustanawia nowego członka, którego urząd trwa do końca bieżącego trzechlecia. W razie rozbieżności między Dyrektorem a Radą należy odnieść się do Promotora Prowincjalnego.

72. Dyrektor zwołuje Radę i jej przewodniczy, ilekroć wymagane będzie głosowanie Rady stosownie do reguły albo jeśli zajdzie potrzeba załatwienia jakiejś ważniejszej sprawy.

Rozdział Dziewiętnasty

O obowiązkach Przeora i innych Urzędników Fraternali.

73. Przeor Fraternali powinien być przykładem i stróżem dobrych uczynków i zachowania Reguły. Zachęca on Braci do wypełnienia wszystkich przepisów Reguły. Po zasięgnięciu rady Dyrektora z miłością ich upomina. Z wielką troskliwością powinien szukać dobra i rozwoju Fraternali. Niech dba o życie braterskie i apostołskie a zwłaszcza o miłość. W nieobecności Dyrektora przewodniczy zebraniu Fraternali. W razie nieobecności Przeora zastępuje go podprzeor i wypełnia te same obowiązki.

74. Obowiązkiem Mistrza nowicjuszy jest pouczać postulatów i nowicjuszy o przepisach Reguły oraz zaprawiać ich do tercjarzkiego życia zakonnego w prawdziwym duchu Zakonu i w duchu miłości, zawsze jednak pod kierunkiem Dyrektora, do którego to zadania powinien być uzdolniony.

75. Pozostali urzędnicy Fraternali wykonują te obowiązki, które stosownie do zwyczajów szczególnych czy potrzeb Fraternali wydadzą się bardziej pożyteczne.

Rozdział Dwudziesty

O życiu braterskim Tercjarzy

76. Tercjarze powinni zasadniczo należeć zawsze do jakiejś Fraternali, żeby mogli wypełniać uczynki braterskiego życia dla wzrostu w miłości chrześcijańskiej.

77. Przynajmniej raz na miesiąc, oznaczonego dnia i godziny członkowie Fraternali zbierają się dla wysłuchania Słowa Bożego głoszonego przez Dyrektora i jeśli to możliwe, do wspólnego uczestniczenia we Mszy świętej i odmówienia wspólnie któregoś Oficjum. Odprawia też modlitwy za żywych i zmarłych, i otrzymują absolicję za przekroczenie Reguły.

78. W każdej Fraternali powinni być wyznaczeni Bracia, którzy według wskazań Dyrektora będą nawiedzać chorych członków z miłością braterską oraz nieść im pomoc w sprawach duchowych i doczesnych.

Rozdział Dwudziesty Pierwszy
O śmierci Braci i Sióstr i o modlitwach za nich.

79. Kiedy ktoś z członków Fraternali umrze, zawiadamia się o tym w porę pozostałych członków. Wszyscy członkowie tejże Fraternali osobiście biorą udział w pogrzebie i nabożeństwie żałobnym za zmarłego Brata, chyba, że mają słuszną przeszkodę. Nadto w ciągu ośmiu dni od otrzymania wiadomości o śmierci, każdy Brat tejże Fraternali zmówi jedną część Różańca za jego duszę, wysłucha jednej Mszy i ofiaruje jedną Komunię.

80. Raz dziennie każdy ma odmówić jedno „Ojcze nasz, Zdrowaś i Wieczny odpoczynek” za zmarłych całego Zakonu, a w ciągu roku złożyć ofiarę na trzy Msze święte o wybawienie z czyśćca zmarłych Braci i Sióstr albo przynajmniej ich wysłuchać.

81. Poleca się także inne nabożeństwa za członków spoczywających w Chrystusie, a szczególnie o ile to jest możliwe chóralne wspólne odmawianie Oficjum za Zmarłych w cztery rocznice (aniwersarze) Zakonu, aby wszyscy uczestnicząc w życiu Zakonu w sposób pełniejszy, mężnym sercem przygotowali się do życia wiecznego.

+++++++ o O o ++++++